

Foaia Populară

PUBLICAȚIE SĂPCEMANALĂ

DIRECTOR: ILIE IGHEL DELEANU
REDACTIA: Str. Doamnei, 19. Bucurescî

ABONAMENTUL: 5 leu pe an în toată țara
ANUNCIURI: 1 leu rîndul pe pagina 8.

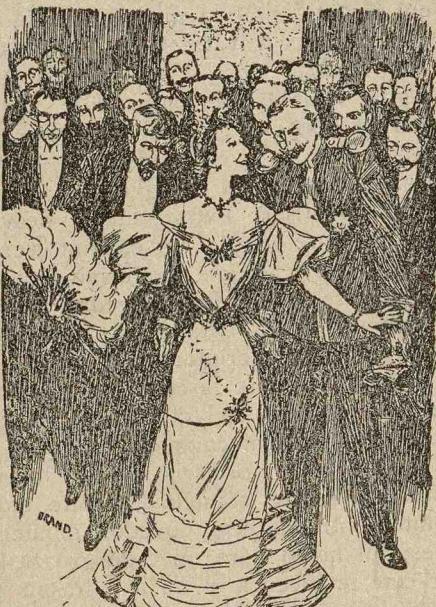
NUMAI TREI VORBE

Are spirit

E frumoasă

Are bani

SĂPTĂMÂNALE

Tără sucită. — Caracteristica țărilor sucite este: lipsa absolută de respect, abatere de la cele mai elementare principii de polițeță față de acele persoane care au lucrat pentru aceea țară, pe ori-ce tărîm, în ori-ce direcție.

Mați mult ca oră unde, în această bine-cuvântată țară, eminamente agricolă, avem o sumedenie de indi viză, eminamente lipsită de educație, și în același timp eminamente ignoranță în materia în care se încarcă a critica și strică reputații bine stabilite, talente afirmate, onestități puse la încercare, patriotism indisutabil.

In această țară poți să te naști muncind pe ogorul național, conlucrând la formarea unui capital de cunoștințe naționale, ajutând la ridicarea prestigiului țărei tale, într-o direcție sau alta; pocă fi cinstiți și cumpătați, muncitor și nepretențios, altruist și filantrop, ajunge însă ca cel d'ântăiu venit, imberb obraznic sau bătrân nerușinat, să arunce o pietricică, un cuvint la întimplare, cătoții cari asistă la această luptă a impertinenței contra muncel oneste, să facă chef, să petreacă vre-o câteva momente pe socoteala tot a celui atacat pe nedrept, și ca toată munca ta cinstită, inteligentă și desinteresată, să fie pusă la carantină, iar acea secătura ordinără, să fie luată în samă și făcută haz.

In această țară pocă fi fost ministru, onest și patriot, înțelept și moderat; academician erudit; savant recunoscut de întreaga lume științifică, pocă fi de toate, și dacă nu ști riposta obrăzniciei, dacă nu vrei a pune la locul lor pe mititeii cari vor să se ridice insultându-te, vei rămâne bine calomniat, pentru cheful și veselia droaiei de spectatori.

Există la noi o modă: aceea de a insulta, întocmai ca în povestirea lui Turgheneff Un X oare care, lipsit de talent și inteligență, nebăgat în seamă de nimănii și desconsiderat de toții, se ridică, cu nerușinare, și, într-o bună dimineață, începe a

critica pe X.— mare scriitor— a insulta pe Y., fost ministru care a ridicat prestigiul și bogăția țărei,— a calomnia pe W., academician distins... a sfîșia pe toții, a critica toate, fără cel mai mic scrupul.

Și cu cât X-ul e mai obraznic, cu mai mult tupeu, mai nerușinat, cu atât, în raport direct, și crește pe piață creditul, căci ajung să-l ia frica: unii fiind că il tem, necunoscându-i ne-valoarea, alții fiind că il cunosc că e de secătura și 'l știu că e de nerușinat.

Și, început cu încetul, X-ul nostru se ridică, se înălță tot mai sus: temut, dar disprețuit de cei cari îl cunosc; făcut haz de marea mulțime, ignorantă și căutătoare de câteva momente de scandal.

«Foaia Populară» și-a propus să înceapă o campanie, o luptă energetică, nemilostivă, o goană înverșunată contra acestor secături.

Nu vom menaja nimică: nici cuvinete, nici fapte; nu ne va sta încale nici o piedică pentru a lovi în acești obraznici trântori sociali, cari, în lipsă de a putea produce ceva, chiar medioru, se erijează în critici, în calomniatori.

Trebue purificată atmosfera socială de respirația insalubră a acestor paraziți.

Peste un loc pe care niște microbi și-au făcut sediul, amenințând cu o molimă întreaga vecinătate, un higienist va turna o cantitate considerabilă de acid fenic, sau alt desinfectant puternic, pentru distrugerea nevăzutelor ființe periculoase sănătăței noastre.

Ei bine, înarmați cu un arsenal de cuvinte puternice, de fapte irefutabile, de dovezi sdrobitoare, vom lua și noi, rînd pe rînd, pe toate aceste lepădături, din toate domeniile, punându-le la locul lor, după cum li se cuvine.

Societatea adeverată, care urmărește mișcările regeneratoare și știe să stimă pe cei devotați cauzelor mari, ne va fi, dacă nu recunoscătoare, cel puțin mulțumitoare.

Anunțăm cu plăcere că, de astăzi înainte, avem colaborația d-lui Iuliu C. Săvescu, bine cunoscut și talentat poet.

Publicăm pentru astăzi una din ultimele sale poesii inedite :

VERSURI NE'NFRINATE

*Da! am căzut, simt cu durere,
Dar e cădere și cădere,
Si dacări fi să nu vă mint,
Căd mulți, puțin o simt*

*Sub cerul serilor senine,
De câte ori nu aș căzut
Frumoase stele, însă cine
Cădere lor a priceput?*

*Da! e cădere și cădere,
Precum sunt stele și poeți;
Cădeți, voi harpe, în durere,
Si stelelor nu mai cădeți!*

JULIU C. SĂVESCU

CASTANII

Cât de frumoși sunt castanii de pe bulevard în nopțile instelate de vară, când zefirii mișcând frunzele lasă să scape printre ele razele diamantate ale lunei, mișcând valurile de umbră pe troiuri!

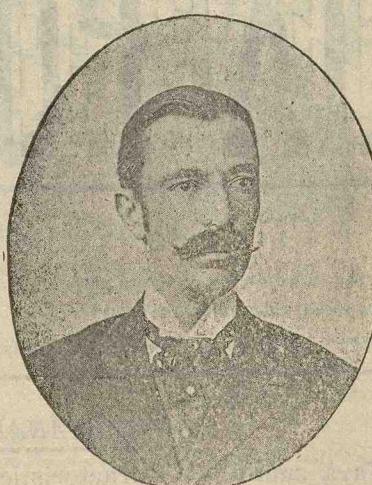
Castanii foșnesc stins ca un suspin venit de departe, ploând flori albe de zăpadă, flori roșii ca picăturile greoaie de sânge, îoi stravezii de un sânge spălăcit, în care viața începe să se țeșă plăpândă printre nervurile subțiri.

Perechile, cari în nopțile târziu și parfumate de adierele pornite din stuful grădinelor, s'a uitat pe bânci, de câte ori nu s'a trezit cu pletele încărcate de flori și frunze, serbarea unirei inimelor cu care natura le măngâia frunțile!

Castanii au ascultat destăinuirile de dragoste multe, mai multe de cât frunzele cu care împodobesc primăvara, dar le-au ascuns și păstrat notele lor suave, și din ele, în liniștea fermecată a nopților de vară, au făcut simfonie întreagă purtată de vînt de-alungul Bulevardului.

Dar castanii, au văzut toate dramele tacute și dureroase în mușteria și resigurarea lor, care se desfășoară pe Bulevard, au văzut lacrimile cerșetoarelor și vânzătoarelor de dragoste și flori, au surprins tipetele de revoltă și desnădejde ale desmoștenișilor cari adorm sdrobiți pe bânci, au ascultat toată poema mizeriei și înfrângerei în lupta vieței. Si cu toate astea, castanii sunt fericiți în nopțile senine și liniștite de vară, zâmbesc dimineața în diamantele de rouă și suspină dulce, adormind în noapte sub veghiere lunei și a mililor de stele.

MEDALIOANE

ION D. PROCOPIU

Una din figurile simpatice ale parlamentului, din a tinerilor culți, ziariștilor distinși și marilor proprietari, este aceea a d-lui Ion Procopiu, alesul colegiului II de Cameră din Teleorman.

Natură afabilă, cinste exemplară, a știut a se face iubit de toți conjuđeienii, și știe a răspândi aceeași atmosferă de simpatie printre toți cari îl cunosc.

Absolvent al Politehnicei și Institutului de agronomie din Paris este unul din marii proprietari din Teleorman și un cultivator rațional.

Fost membru în comitetul de redacție al incetării ziar Gazeta, a scris multe articole, cu o vervă de bun mânuitor al condeiului.

Indatoritor și amical: iată și caracteristica

Dar, cât de triste și de snădăjduiș sunt castanii în sfîrșiturile mohorâte și ploioase de toamnă!

Frunzele lor arămîte acoperă trotuarul, iar cele care se încordează cu disperare de crăcile uscate, tremură dureros în vîntul care văjie alergând de-alungul Bulevardului. Sunt goi și triste castanii toamna, și în nopțile iriguroase și pline de intuneric, prin crengile acoperite de chiciură diamantată de razele electrice, scot suspine dureroase și plângătoare, vaete prelungi și întinse, iar lung și pustiu Bulevardul se intinde departe, mărginit de fășile luminoase ale sorilor electrici, până se înecă în intuneric.

D. KARR.

UN PLAGIATOR ORDINAR

Subt acest titlu vom infiera în No. viitor un plagiat ne mai pomenit de ordin, comis de un individ, care are pretenția de a scrie și care a furat strofe întregi dintr-o operă a unui scriitor român.

Articolul e datorit eminentei penelor unui distins scriitor-critic, care își ascunde numele sub anonimat.

Atragem atenția cititorilor noștri asupra articolului în chestie, menit să drobi pe un escroc-literar.

NECUNOSCUTEI

Pentru R...

Visătoare stați la geam
Si privescă bătrâna fire —
Iar în gând, încheie o lume
Cu iluzii de iubire . . .

In fereastra ta un pom
Si pleacă ramuri plângătoare,
Tu ojeti privind la el
Si 'ț-e milă-adinc te doare.

Roș de plâns și de nesomn
Iți sunt ochii tăi cumintă,
Licărirea lor ascunde
Un noian de suferință . . .

Si frumoasă-așa cum ești —
O comoară de simțiri —
tre-a 'mbeț suflătu amărăt
Cu atităa ișpiuri . . .

I. COSTIN.

IERUSA LIMUL

— DUPA CHATEAUBRIAND —

Intre valea Iordanului și între șesul Iudumeei, se întinde un șir de munți, cari din câmpiile productive ale Galileei se duc să se piardă în nisipurile Yemenu lui. În mijlocul acestor munți se găsește un basin pustiu, închis din toate părțile cu piscuri gălbui și stâncoase, care nu se întrepră de căt la răsărit, pentru a arăta prăpastia intunecoasă a Mării moarte și munții îndepărtați ai Araciei. În mijlocul acestor locuri pieptănoase, pe un pământ neregulat și povânos, în incinta unuia zid, întărit altădată cu turnuri dar pe care vremea l-a doborât cu totul, se zăresc dărămături întinse, ciprii împrăștiați, tufării de aloes și de nopală; câteva ruine arabe, semănând cu morminte înălbite, acoperă acea sumedenie de dărămături: acesta e Ierusalimul.

La cea dintâi vedere a acestei regiuni pustiile, simți o mare plăcere în suflet. Însă, cu cât treci din sigurătate în singurătate, spațiul se întinde fără margini înaintea ta, puțin câte puțin uritul se risipește; călătorul simte o sensație ascunsă, care, departe de a îapăsa sufletul, îi dă curagi și îi înalte geniul. Înfățări extraordinaire desvăluște în toate părțile un pământ lucrat de miracole: soarele strălucind, vulturul mândru, umilul hysop, cedrul măret, smochinul sterp, toată poesia, toate tablourile Sfintei Scripturi sunt acolo.

Fie-care numire ascunde un mister, fie-care peșteră declară viitorul, în fiecare culme răsună cuvintele unuia profet.

Dumnezeu a vorbit în aceste locuri, torrentele secate, stâncile despicate, morintele întredeschise, dovedesc minunea. Desertul însuși pare mut de groază, și ori-cine ar zice că el nu a îndrăsnit să rupă această tăcere, de când a auzit glasul eternității.

Trad. P. STEFĂNESCU-PEDRO

CRONICĂ STIINȚIFICĂ

UN NOU VEHICUL

Ne-am obișnuit să vedem zilnic aceeași lucruri, să avem în tot-d'auna aceeași senzație, pe cărți ni le procură mediul în care ne aflăm, și deci ne pare foarte ciudat, când un călător, care a călătorit de exemplu cu balonul, ne descrie impresiunile ce i-a lăsat acele călătorii.

Pare că e o altă lume, o lume visată de o imaginea prea vie; în adevăr aerul e pentru noi ca o lume nouă, un alt mediu, ale cărui sensații nu le cunoaștem încă de cât prea puțini din noi.

Cel d'intâi balon care și-a luat sborul, purta emfatica deviză «*Sic iur ad astra*», — nu se va realiza însă nici o dată acest lucru, dar totuși la câteva miile de metri să te afli d-asupra pământului și tot își vei da socoteală de realitatea luncurilor pămîntești.

Sgomotile dispar încetul cu încetul, pământul ia o infățișare vagă, fără relief și fără contururi. — Sus totul e încunjurat de o pace vecinică care nu e turburată nici de aripi pasărilor, singurii locuitori ai aerului.

Cele d'intâi baloane au fost numite Montgolfiere, după numele inventatorilor; iar mai pe urmă, se inventară aerostatele, cără se întrebunează și acum, dar cără, la rîndul lor, vor suferi și chiar să suferă multe modificări, până a ajunge la idealul vehiculului ce omenirea și-a propus a avea.

Aerostatele prezintă multe pericole; să enumărăm câteva: se pot pierde din cauza vre-unui curent aerian, pe vre un îndepărtat ocean; gazul se poate scobori în nacelă asfixiind pe călători, desinderea poate fi pericolată prin tir rea balonului la suprafața pământului, suirea dincolo de 8000 metri a balonului aduce iarăși moartea sigură; apoi aerostatul, din diferite cauze pierzând gazul, se va scobori ca o piatră spre pămînt, sdrobind călătorii de sol. Iată casuri:

In 1785 *Pilâtre d' Rozier și Romain* au murit, căzând sdrobiți la pămînt.

In 1819, *D. a Blanchard* muri de asemenea, balonul aprinzându-se pe sus.

In 1875, un balon care ducea pe *Croce Spinelli, Sivel și Tissandier* s-a urcat dincolo de 8000 de metri, Croce Spinelli și Sivel au murit de frig și de lipsa de aer, Tissandier a scăpat ca prin minune.

Victimele aerostațiuniei trec peste 50.

La noi în țară acum vre-o 5—6 ani, un nenorocit aeronaut, numit Curletti, și-a găsit moartea în imprejurimile Galațiului, balonul aprinzându-se în aer.

Cu aerostatele s-au făcut și cercetări științifice, asupra umidităței din atmos-

feră și a curenților aeriană, asemenea cercetări s-au făcut de către *Priess, Barral, Glaisher, Flammarion, Tissandier, Fonvielle* și alții.

Sarah Bernard a făcut de asemenea o călătorie, publicându-și impresiunile într-o mică broșură — călătoria aceasta nu avea de scop însă, de cât a da noui senzații mari tragediane.

Acei cără mai admit ideea, că vom putea ajunge vre-o dată să călătorim cu asemenea vehicule și spre alte planete, sunt niște simpli utopiști.

Dar aceasta nu însemnează că nu vom putea cunoaște starea fizică a planetelor noastre surorii.

Idea de a se construi mașini mai grele de cât aerul e însă aceea, care are mai mult nevoie de a căștiga.

In anul 1852, a avut loc prima experiență de acest fel.

In ziua de 24 Septembrie a aceluiași an, Henri Giffard, s-a ridicat într-un asemenea vehicul, care avea 24 metri lungime și 12 metri diametru. Ca metri cubi avea 2.400.

Nacela avea o mașină cu aburi, care mișca o elice cu trei palete de 3 metri diametru, cără faceau 110 tururi pe secundă. Puterea mașinei era de 3 cai, ceea-ce echivalează cu puterea a 20—30 oameni.

Giffard a reușit să devieze aerostatul din linia vîntului. Înțeala sborul nu era de cât de 2—3 metri pe secundă, a vîntului fiind prea mare, nu a putut să se înoarcă tocmai la locul de unde plecase.

In 1855 Giffard a reînnoit această experiență, având ca însotitor pe Gabriel Yon. — Resultatele au fost mai satisfăcătoare de cât la prima experiență.

De sigur însă că în secolele ce vin, direcțiunea aerostatelor vor face mari progrese, când poate se vor înlocui cu totul actualele vehicule.

VICTOR ANESTIN.

ETERNA POVESTE

*Deschid fereastra... Noapte-albastră
Peste orașul adormit
Iși pleacă mantia 'nstelată.*

*Visează lacul liniștit
Sub salcia în jos plecată, —
Ea, zîna apelor măiastră!*

*Și tot privindu-se în unde
Zărește 'n fundul lor scăpind
Un făt frumos, ce raza 'și bate, —*

*Tremurător el îi răspunde, —
Iar ea s'a 'namorat clipind
Din gene lungi, înflorate..*

*Zadarnic plouă el scântează
Din violete nopti, în noapte,
Căci lângă dulcea lălu iubita,*

*Sglobiul vînt, copil, — ce vreă,
I'ndrugă la ureche soapte...
Si-i fură floră, și-o ia 'n ispită!*

BLANCHE DUCA.

LITERE-ARTE-ȘTIINȚE

Se anunță, în editura librăriei David I. Benvenisti din Criova, apariția unui volum de noutăți ale tinerului scriitor *Nora* — nuvele cără au fost publicate prin diferite ziară și reviste, și în special în *Adevărul ilustrat*. Nuvela care vine în capătă și titlul volumului: *Mama*.

Așteptăm cu placere apariția noului volum.

* * *

Ne facem o placere a anunță nouă lucrare istorică a tinerului *Octav G. Lecca* — despre ale cărui scrieri am mai vorbit deja lucrare intitulată *Y-a-t-il encore des Bassaraba?*

Autorul ne arată că numele de Basarab și l'a însoțit pe nedrept întâi Constantin Brâncoveanu, apoi prințul Bibescu, și că adevărății basarabi, descendenții din vechia tulipina a Banilor Olteniei ar fi Crețuleschi, Băleni, Filipești și Balăjeni.

Publicația este tipărită în franțuzește și se găsește la autor, str. Polonă No. 11.

* * *

In editura *Biblioteca musicală română* a apărut două mari opere: întâia o *Horă* de d. Erc. Carini, profesor la Conservator; a doua *Chanson Orientale*, de d. Kiriac, dirijorul corului capelei române din Paris.

Cum vedem directorul acestei prețioase bibliotecă musicale rezervă frumoase surprize abonaților săi

* * *

Albanezii, dramă originală în 5 acte, de d. St. Georgescu, este titlul unei noi lucrări dramatice, care a fost prezentată și Teatrul Național.

Volumul costă 3 lei și se află de vînzare la toate librăriile din țară.

* * *

Ministerul Instrucțiunile publice a imprimat în broșuri cu spesile sale, lucrarea d-lui C. D. Gheorghiu, maestrul de gimnastică la Liceul Real din Piatra N., relativă la jocul «*Oina*». Aceste broșuri se vor distribui gratuit tuturor școalelor secundare, așa că jocul *Oina* să se execute uniform în toată țara.

D C D. Gheorghiu e înșărcinat, tot de minister, și cu întocmirea unui regulament pentru ținerea concursurilor generale de «*Oină*» între toate școalile secundare din țară.

Concursurile generale de *Oină* se vor ține în București la 10 Mai viitor.

SCRIITORI MARI STREINI

SULLY PRUDHOMME

Fie-care din noi a avut clipe, când singur, cu gândul pornind la colindat trecutul, s'a întâlnit față în față cu o ființă iubită, despărțită de veci — și lacrami i-a rourat obrazul. Câte amintiri, câte visări, câte sburdalnice și nestădănuite alintări ale minței, zac topite în aceste lacrimi! Fie-care din noi a trebuit să treacă prin încercări de acelea sufletești, când clipa presentului întunecă toată viața trăită, iar ea, vicleana clipă trecătoare, să îi fi părut culmea fericirei. Si câte păreri de rău, câte furiose gânduri strecurate tocmai în mijlocul îndelnicirilor celor mai pripiți, câte nopti cu ochii deschiși, după de veci perduta clipă! Si de câte ori adânciți în molcomă liniște a cugetării nu ne-am clădit planuri peste planuri, unele mai măestre de cât altele, și fiind munciți de vre-o idee ce urmăream a trebuit să fim

prigoziți de deslegarea ei. Fie-care din noi a avut minute de amărăciune, de jelire, de înversunare, de melancolică filosofie, când târmurita putință omenească sdrobită cade în luptă cu nețarmuritele aspirații idealiste, și fie-care atunci a trebuit să și șoptescă: «Așa e lumea, așa e omul!»

Si dacă scriu aceste rânduri înaintea biografiei distinsului Sully Prudhomme, pe care vom să-l prezintăm iubitorilor noștri cititor, este că toate acestea constituie, în general, principalele stări sufletești prin care trec toți muritorii în decursul vieții lor, stări pe cari el le-a întâles așa de bine, fiind parecă intrupate în mărimoșuși suflet.

Născut la Paris în anul 1839 după ce și termină studiile într'un mod strălucit, reușî să intre în școala politehnică, dar curând își schimbă gândul și urmă cursurile juridice ale facultății din Paris. Fu ajutor de notar. Spiritul și aptitudinea lui erau menite însă pentru literatură, care era adeverata lui vocațione. Așa, într'o disertație, a să ţinută într'un cerc de tineri distinși, citi primele sale producții literare, care au fost primite cu entuziasm. Posedând înima cea mai deschisă și cea mai sensibilă, creerul cel mai fecund în închipuire, a atins cele mai plăpânde susceptibilități sufletești.

Ceea-ce încoronează însă pe acest om, ceea ce îl pune mai presus de orice, este descrierea sa relativ la «suferințele noastre morale» sub toate raporturile.

Lovit și el adinc de căte mizerii sociale nu întâmpină un om simțitor în cale-i spre ideal, a avut energia de a-și crea o altă lume, din domenul uriașei lui gândir.

In poemele sale care mă incumetează a descrie mai bine pe poetul francez, pretutindeni se observă magnificație, orgoliul și conștiința de propovăduitor al omenirei. Neconitenit sufletul și rațiunea să merg alături, împinse de dorul ferbinte al «binelui, dreptății și adeverului».

Analist și filosof, nimic nu-i poate trece pe dinainte neobservat, nimic indiferent. A studiat durerea fiecărui suflet, fiecare deceptie a vieții îl mișcă până la extrem. Un poet ce plânge de mila și jalea tuturor!... Deceptionist, el vede prezentul în culori negre, iar viitorul prin prisma îndoelii și a obscurului. Prudhomme este ultimul grad de artistică desăvârșire. Jumătate din poemele sale sunt scrise în forma proprie a sonetelor, care pe cât sunt de admirabile ca fond, pe atât de imodobite în simboluri; ritmul lor e ireproșabil în perfecta lor concesiuni.

Poemul «La Justice» în care se cuprind aproape 3000 de versuri, e un cap de operă artistică, care a speriat pe însuși criticii francezi de măreția și bogăția lui.

Creațunea superbă a poetului este însă și poema «Le bonheur» demnă din oate punctele de vedere de cea dintâi.

Sully Prudhomme, duiosul poet al divinelor «Solitudes» și al poeziei «Vaines tendresses» neintrecute în tristețe și sensibilitate, trebuie citit în întregime ca săl poți cunoaște bine. El e cel mai puțin sensual din poeti, și cel mai psiholog; își lasă impresia vie a unei blânde întelepcioni, a unei bunătăți fără seamă și-ți cucerește inima.

Permite-mi-se traducerea unei bucătă din poezie «Les solitudes», a marelui poet francez:

*Din boltile luminătoare
O stea căzind — un drum s'a 'ntins,
Și 'n largul zăreļ, roitoare,
Ca faca pâlpind s'a stins...*

*Ea ī steaua rîteļ, ce se crede
A fi de mult a tuturor.
Că d ea, pierind, nu se mai vede
Sucomb'atuncă un muritor.*

*Si faptul ăsta pentru-orți-cine
E trist, duios, sfîrșitor
și mai cu seamă pentru mine
Ce pling de mila tuturor!..*

AL. RIOȘANU.

B A I A

Născut în anul 1467, tocmai prin luna Decembrie. De după vîrfurile Carpaților, și prin intunericul munților, coboară la vale, cu sgomot, Mateaș, regele Ungurilor, și cu Petru Aron. — E frig mare peste tot, vântul suflă cu putere și mișcă de mișcă de Unguri vin încărații de arme, eară dău moartea.

Dar ce se audă? Niște sgomote infernale, lovitură de sului, pământul se cutremură sub picioarele calilor înui de munte; foc își lasă în urma lor.

Arde Romanul și Bacău!

Unguri se lasă acuma, victoriști, cu fruntea sus, în spate cetatea Baia. — Fruimoase locuri, frumoasă țară și păre că e pustie, nimenea nu le ese în cale ca să îl opreasă. — Unde să fie Stefan cel puternic, Stefan cel mare? De atâtă timp îl caută și Aron doar voie să îl ocupe scaunul. Se opresc în Baia.

Dar ce sunt întăriturile de colo, din față-le, acele ziduri uriașe și înalte până la ceruri, cu biserică langă dânsene? Ia, acolo, o fi poate ascuns Stefan. — Foc și parjol într'acolo . . .

Nimenea însă nu le răspunde, lumea fugă, sgomot și plânsete peste tot; nimenea nu apără orașul. Dar cetatea, de ce mai e lăcută atunci?

Cât de bine se cunoaște că Stefan a fugit, poate chiar peste hotare.

«Ha! dar pe chefură și odihnă» — se socițără Unguri atunci.

Incepe să se crapse de ziua. Pe departe și parecă chiar și pe aproape, se audă un fel de sgomot ca și cand tună vara. — Luminile ard în cetate și număru strigăte de veselie răsună de peste tot. Cocoșii cântă ca pentru zorii de ziua; afară ninge într'ua.

Sgomotul crește mereu, dar eu socotință. Portile cetății sunt în lătură și înăuntru roesc: unii întră, alții ieș, ca și la moară. Cei care es afară cad impleticindu-se, lungi în omăt; —

și cum mai miroase doamne a băutură și a beție peste tot. — Chiuitură ca la nuntă.

De o dată însă, în susul cetăței, încep să ridice limbă mară de foc spre cer, și repede, să începe ca un brâu roș, scânteie, și tipete, și răcnețe înfricoșătoare urmează.

*Armele sună, sună cornurile, răsună munți,
sâangele curge, caii nechează și e foc groaznic;
totul arde*

Acesta e Ștefan; și el nu țartă, e răsunător de și vine târziu. — Mateaș, tăiat de spade, fugă pe din dos, tiptil, prin cărarea munților pe cănd toți, bătrâni, în cetate sunt măcelăriți rău. Crud e Moldoveanul la mână.

Nu se mai știe ce este, zidurile cad jos și omenirea se luptă cu moartea. *

Ne înturnăm din acele timpuri crude și frumoase tot-odată, tocmai astăzi, peste patru sute trei-zece și unu de ani. Iată Baia: nicănuți mai vine a crede. Câteva căsioare în dreapta și căteva în stânga, pare că's de hârtie, atât sunt de pipernicite.

Din deal, număru bine în vale se zăresc ele, ca niște căpițe de fan; pe deasupra, chiar sunt acoperite cu stufo și fin! Baia se chiamă și astăzi.

Dar colo, ce se zărește, să ca un nor cenușiu printre pomii stufoși? pare a fi un zid părasit!

Sunt urme din vechea și neuitată Baia urmă de la cei vechi, mară și glorioș! Ce se mai poate vedea, decât niște ziduri groase și 'nalte, ruinate, fără nicăun un rest; ciocarele trăesc și dorm acolo. Dar căt de mult vorbesc ruinele! Căte nu spun, și le spun eu multă sfîntenie.

Au văzut pe Ștefan Domnul, eu aș să el să alovit de dânsene a stat răzămat de paloșul lor viu, pe unul dintr-ensele.

Dar acumă, totul e schimbat, și nimeni de căt acele gigantice ziduri, nu mai amintește din trecut. Campia e mare, lăță: munți și culmele Carpaților din depărtare abia se zăresc ca niște pârâie albastre și clopotul răsună trist de la «Biserica-Albă».

In groapă pe cineva acolo, la biserică cea jărăsită și căzută; acolo e cimitir acum. Dar atât-dată, tot într'acele locuri s'au elădit mohile colosale de morți și îi au pus să putrezăscă în pămîntul Băei, oameni streinii și de ari noștri, mulți, tare mulți.

Mult pămînt s'a asternut în sute de ani de atunci pe deasupra lor și astăzi trebuie să se fi format cariere întregi de oseminte! Pe morții de acum, îl pun deasupra celor de pe atunci. Cătă ironie!

Și cu toate acestea, timpul, acest factor mare stăpânind peste toate, și schimbandu-le după voie, face număru minună.

Pămîntul e ca și o tabelă, peste care timpul scrie ceva, pe urmă, într'un târziu, șterge și iar scrie altceva. Abia urme se mai zăresc din ceea ce a fost odată seris peste dânsul și ștergând și pe acestea, scrie din nou.

V. GH. GHERASIMESCU

CUGETARI ASUPRA COCHETARIEI

* * Natura schizează pe chocete, și arta le completează.

* * Chochetăria nu este de căt suimanul simțimintului.

DINTRE PAIANJENI

*Portrete mărește păreții tapetează,
Tablouri ce-arată lei, tigri, pantere.
In colțuri paianjeni se urcă 'n tacere
Și 'n taină o mreajă supțire formează.*

*Să prindă în curse ființi inocente.
Să rupă, s'omoare găsesc o placere;
Le e voluptate străina durere.
Vârsarea de sânge și morți violente.*

*Dar omul nu țese o mreajă de fire?
El poartă în cuget cumplită abise
Și 'n ele aruncă și legile scrise
Și ori-ce dreptate și ori-ce simțire.*

*E lege, pe-semne, fatală 'n natură
Ca om și paianjen la fel să s'arate,
Să poarte în suflet cruzimă, răutate,
Și pe-ori-ce ființă să aibă o ură.*

*Dar poate, dar poate ursit e în lume
Ca totul să fie, sălbatecă fieră.
Supt roza plăpândă să fie o ghiară
Iar ori-ce virtute să fie un nume.*

CONSTANTIU A. RĂDULESCU

CRONICA TINERIMEI

Celebrii noștri colaboratori: Sofrone Ivanovici, elevă gardă dă antilerie, și Florian Im Becescu, nu se astămpără.

După ce d. Florian a făcut pe d. Sofrone pesmetar (adicătelea fiind că e gardă dă antilerie) și d. Sofrone pe d. Im. Becescu (tercovnic, cantăret, clopotar, etc., etc., — fiind că acest din urmă e de neam preoțesc — acum d. Im. Becescu ne roagă să publicăm următoarele versuri ca răspuns lui Sofrone.

Cititorii noștri vor câștiga, în ori-ce, cas câte-va momente de veselie, asistând la fringerea lăncilor între cel două nemuritori barzi români.

Facem pentru azi plăcerea lui domnul Im. Becescu

RESPUNS LUI SOFRONE IVANOVICI

— Elevă gardă dă antilerie —

Motto : Kako pise na gazetă ?
Tukānā glāvā. Ceteri krākan.
Sofrone Spanacovici

O zeu al nemuririei, Olimpe prea mărit,
Inspiră-mă a mea liră, ce'l de otel, călit,
Să cânt o odă astăzi pesmetului Sofrone,
Inspiră-mă Mecena, inspiră-mă Catone,
Chiar tu o Medgidie, și tu, o Mușatlar,
Să cânt pe bardul care e astăzi pesmetar....
Venit din țără streine, chiar tomai din Rusciuc,
La început Sofrone vindea rahat, cluciuc ;
Azi însă alta'i soarta și alta va fi încă,
Azi e elev, — rahatul el astăzi il măñancă.
Trecu apoia la alte negoțuri : vindea praz
Si usturoi și ceapă — să'l fie de obraz —
lar idealu'i mândru era mărar, cartoț.
In cap un fes cu ciucuri și'n labe doi pantofi,
Et tempora mutantur.. Sofrone a tras sorti,
Dorea mai bine ciumă să'l ia, să vază morți,
De căt să'stase varza, spanacul, ceapa, prazul,
Acum intăia dată simți și el necazul
Si lău băgat d'adreptul soldat la Manutanță;
Cu cătă jale încă privea el la balanță,
Si se găndeau într'u la conopida belă. —
Plângere cu atâtea lacrimi de umplea o gamelă.
Vedea că de acuma e șters el, craionu,
De astăzi înainte : furgonu și bidonu.
Aresturi fără numér, căteaua în spinare,
Sighionî prin fălcă, aceasta drept aprovizionare.
Nu ar fi vrut vre-o dată să ajungă un ministru,
Dar nici să duca oala... acas' la don Vagnistru...

Pe-o noapte oarbă însă Sofrone se trezește —
In el simțea o lavă ce'n suflet se iștește
Si un șir de lacrimi calde din ochii-i îl țisni;

In jurul glavei sale o rază 'ncet luci.
Sofrone era geniu.. Ce vreți, e un batrîn..
Natura 'l caprițioasă cum este un castru..
Adio de acuma gulă, spanac și sfecă;
Sofrone 'să schimbă 'n gloril a lui tristă poreclă.
De-acum nu vine ceapă, nici face la pesmet:
Sofrone este geniu, Ivanovici poet.

De-atunci sunt lună.. și totuși Sofrone are încă
Pentru-a lui fostă viață o dragoste adâncă.
Căci azi și-a sale versuri cu kilo se desfac.
Si aș un gust în ele, de jură că sunt.. spanac.

p. conformitate
TIRBUȘON

FLORIAN IM. BECESCU

SĂPTĂMÂNA FINANCIARĂ

* * Rentele noastre în străinătate sunt obiectul transacțiunilor zilnice și au ajuns la un nivel stabil care le asigură o bună plasare.

* * Piața noastră în cursul acestei săptămâni a fost influențată de ridicarea scontului; transacțiunile au fost puțin animate și în mai toate compartimentele cotei avem de înregistrat scăderi.

* * Rentele sunt toate staționare, afară de amortibilele 1881 care sunt în ușoară urcare, de la $99\frac{1}{4}$ la $99\frac{3}{8}$.

Obligațiunile comunei București își păstrează același nivel, $98\frac{1}{4}$.

Scrisurile funciare rurale 5 și 4% își mențin același curs ca și în săptămâna trecută; cele urbane sunt în scădere; Urbanele București de la $97\frac{3}{4}$ la $97\frac{3}{8}$ și urbanele de Iași de la $93\frac{1}{2}$, la $93\frac{1}{4}$ cerute.

Dintre acțiuni notăm în scădere Băncile Naționale, de la 2490 la 2480; Băncile Agricole de la 375 la 370; Societatea Națională de la 517 la 511; Patria de la 130 la 125 și construcțiunile de la 117 la 112; numai Băncile de scont fac 365 de la 341. Căile ferate și tramvaiele se mențin la 1200 - 115%.

Cursul monedelor. — Napoleonul 20.05, Coroana germană (marca) 24.70 Lira otomană 22.80, Florinul austriac de hârtie 2.10 $\frac{1}{2}$, Rubla de hârtie 2.66.

Scontul. — Banca Națională 6%, și Banca Agricolă 6%. CRED.

ȘTIINȚA AMUSANTĂ

VASUL MISTERIOS

Știința este regina lumii moderne și în același timp foarte supusă, numai să stim să o întrebuițăm. Niște prestidigitatori, se servesc de reacțiunile himice ca să producă cele mai frumoase iluziuni. Iată una în felul acesta și care are o explicație foarte ușoară.

Pe o masă este așezat un vas de formă octogonală plin cu apă: în apă se moaie un buchet de flori proaspete. Politicos, cum săde bine unuī om de artă, prestidigitatorul împarte florile la spectatori și, profitând de bunele dispoziții ce să'u deșteptat într'înșii, le cere o batistă. Cu batista asta se acoperă vasul pentru căteva secunde, apoi se înmânează posesorului și... minune: apa din vas, care, cu căteva secunde înainte d'a fi acoperită cu batista, era limpede, acum s'a schimbat în cerneală.

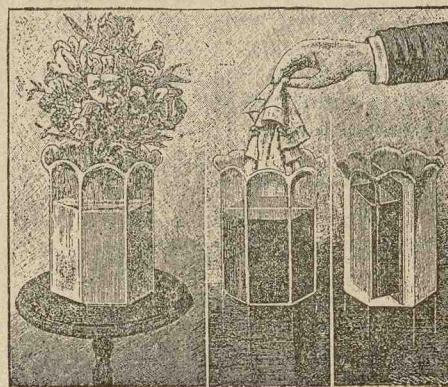
Asta nu înseamnă nimic, căci prestidigatorul numai cu virful degetelor — că să nu se zică că are ceva sub manșetă — scoate din apă o jumătate duzină de batiste și două lumânări aprinse.

Iată, într'adevăr, minune să scoți din o sticlă cu cerneală, lumină!

Explicaționea este cu totul simplă. Vasul este împărțit în două, prin o despărțitură a cărei față, despre public este spătită cu cositor. Despărțitura aceasta, ajunge până la 1 cm. spre bordul superior, marginile verticale se împreună cu colțul diedrelor cu care se ating și nu se poate vedea unirea aceasta, de oare ce vasul nu se vede de cât în față.

Oglinda reflectând partea anterioară a vasului îi produce iluzia că vezi prin mijloc și cu atât mai mult, că partea anterioară fiind plină că apă până sus, se pune în socoteala apei, neregularitățile ce le cauzează oglinda. Florile, bine înțelese, zac în apa din partea din față.

Această apă conține în disoluționă o mică cantitate de sulfat de fier.

Fața despărțiturei, care nu este de loc spătită cu cositor, și care nu este vizibilă pentru public, are o cutie de fier alb, închisă, în care se pun mai din 'nainte cele două lumânări aprinse și batistele care trebuesc scoase ne atinse de cerneală.

Pentru a schimba apa în cerneală, este suficient magului să pice în momentul când acoperă vasul cu batista, o bucată de accid pyroganic. Reacționea este aproape instantanee și apa devine cerneală veritabilă.

Natural, că obiectele puse în cutia din despărțitura de la spate, n'ați primit nici o picătură de apă, nici de cerneală și aducându-le în față spectatorilor, par că nu se scot dintr'un vas plin cu cerneală.

Figura noastră reprezintă vasul plin cu flori, apoi vasul după prefacerea apei în cerneală, și în fine vedere a părții posterioare, nevizibilă de public și a cărei dispoziție permite să se execute această transformare supra naturală.

Aceste mici experiențe separ fizica propriu zisă de fizica aplicabilă. Ele arată simplitatea unor fenomene care fac spiritelor atente la teoriile științei, deosebită curiositatea și gustul pentru studiul științei.

BOSCO No. II

CITIREA

— După LUMBOOK —

Cărțile sunt pentru omenire ceea ce e memoria pentru om.

Ele coprind istoria rasei progresele ei, oglindând în ele frumusețile naturei.

Cărțile ne încurajează în nenorociri, prefațe orele triste în ore de placere, adăogând în mintea noastră idei frumoase, înălțându-ne asupra nivelului mizeriei omenirei. — Iată ce zice poetul Flechter despre citire: «Dați-mi voie să mă distrez după pofta mea. Locul unde sunt cărțile mele, acesti buni amici, e pentru mine curte regală, unde în fiecare ceas pot convorbi cu vechii filosofi și scriitori. Câte odată spre a varia plăcerile, vorbesc și cu regii și împărații, respingând sfaturile lor, judecând aspru purtarea lor, și condamnând victoriile.

«In gândul meu sfârâm statuile ce său inaugurate pe nedrept.

«Imi e dar cu putință a mă despărții de aceste plăceri sigure, spre a alerga după bogății nesigure și nemernice?...

«Nu! Dacă toată ocupația voastră e de a strâng aur, ocupația mea e cum sămăresc înțelepciunea.»

DE CONSTANTIN.

POVESTEATĂ PRINȚULUI
AHMED AL KAMEL

tradusă de d. dr. T.

— UR MARE —

— Pe onoarea mea — zise ea — am atâtaea afaceri publice de ispravit și atâtaea alergări, de nu-mi rămâne vreme să mă gândească la treaba asta. C'un cuvînt, eu nu mă pricpe la lucrul acela numit amor.

Așa respunse ea, a sburat cătră vale și a dispărut din vedere.

Prințul a rămas nemulțumit, dar curiozitatea lui, tocmai pentru greutățile acestea ce a întămpinat, a devenit și mai mare. În vremea asta intră și filosoful cel bătrân, la el în turn. Prințul sare îndată în picioare, și îi zise: «O înțeleptule Eben Bonabben tu măi învețat și mi-am explicat o mulțime de învețături pământești, dar aci mai este una, despre care eu nu știu nimic și voi ies să mă informez.

— Prințul meu trebuie numai să mă întrebe — respunse filosoful — și toate științele, cari se află în creierul mărginii ai servitorului său, îi stau la dispoziție.

— Spune-mi dară, o, cel mai profund filosof, ce natură are lucrul acela numit amor?

Ințeleptul Eben Bonabben a fost lovit de întrebarea asta ca de un trăsnet. El a început, bietul, a tremura, și a devenit palid la față.

— Cine a putut șopti o atare întrebare prințului meu? De unde a putut înveța o așa vorbă rea!

Prințul l-a condus la fereastra turnului:

— Ascultă Eben Bonabben — zise el. Filosoful ascultă. Privighitoarea ședea într-o tușă sub turn și cântă iubite sale — rosei; de pe toate crengile înflorite și din toți arborii răsunau melodii și tot amor, amor, amor era răsunetul lor.

— Allah! Akbar! Dumnezeu e mare! esclamă înțeleptul Bonabben. — Cui poate pretinde a se fiu lucrul astă secret pentru o inimă omenească, când, până și paserile sunt, par că, conspirate, a' l trăda.

Apoi întorcându-se cătră Ahmed: O

prințul meu — zise el — astupă-ți urechile la melodiile astă seducătoare. Inchide-ți mintea față de cunoștința astă primejdiosă. Să ști că amorul astă îi cauză la jumătate din necazurile omenimel misericordioase. El e care produce amărăciuni și certe între frați și prietenii, care cauzează ucidere pe ascuns și răsboie prădătoare. Supărări și întristări, ură de viață și nopți fără somn sunt urmările lui. El șevestește ca bruma floarea și voia bună a tinerimiei, îndemnându-ă la rele și dureri într'o vîrstă prea de vreme. Allah să te ferească prințul meu și să-ți ajute, ca să rămăt de tot nepăsător cu privire la lucru astă numit iubire!

Ințeleptul Eben Bonabben după aceia s'a retras, îndată lăsând pe prinț într'o buimăceală mare. În zadar se încerca el să-și scoată ideia astă din cap, căci iară se redicea asupra gândurilor sale, și îl tot necăjia cu combinării zadarnice.

Așa zăcu el într'o dimineată întins pe pat și tot meditând asupra materiei astăia neînțelese. Fereștile erau deschise ca să intre boarea cea recoroasă de dimineată încărcată cu parfum de floră de portocal din valea Darro.

Voceea privighitoarei s'auzia cântând încet pe tema cea veche. Pe când prințul asculta acest cântec, îndată să auzi o vîjelitură în aer, un porumbel frumos, persecutat de uliu, să izbește de fereastră și cade tremurând în odaie, până când uliu măniș că și-a scăpat prada, a sburat iară cătră munți.

Prințul îndată a ridicat porumbelul osenit, i-a netezit penele și l'a pus la pieptul său. După ce l'a îmblânzit cu magulurile sale, l'a băgat într'o colivie de aur și i-aferit cu mânele sale proprii cele mai albe și mai fine măncărui și cea mai liniștită de băut. Porumbelul însă nu voia să mănușe, ci stetea amărăt și întristat, gemând, de căci era mai mare milă de el.

— Ce te doare? întrebă Ahmed. N'ăi tu tot ce-ți poftește inima?

— O, nu! răspunse porumbul — nu-s eșă doară despărțit de soția înimei mele și încă tocmai acum în primăvara cea drăgălașă, în timpul cel adevărat al iubirii?!

— De iubire? răspunse Ahmed, — te rog pasere frumușică, nu mi-am putea tu spune, că ce-ți acela amorul?

— O, da negreșit prințul meu. Acela-i pentru unul singur o svârcoleire, pentru doi o fericire, pentru trei o cearță și o dușmanie. E farmecul care atrage două ființe la olaltă și le unește prin simpatii delicioase, făcându-ă fericiți unul cu altul, dar nefericiți prin despărțire. D-ța n'ăi pe nimănii aci de care a fi legat prin o afecțiune așa gingășă?

— Eșă trăesc mai bine cu Eben Bonabben, decât cu alte ființe, dar el adeseori îi urăscă, așa că eu mă simt mai bine singur, decât în societatea lui.

— Uită-te prințul meu și bagă de samă cum natura e plină de dragoste în timpul astă binucuvîntat. Toată făptura își are mirele ei, cele mai neînsemnate paseri cântă cu bărbătușii lor împreună; cei mai nemernici gândaci sărbătoresc cu muierușele lor pe întrecute, iar flutură ăștia, pe cari îi vezi fălfăind sus pe lângă turn și jucându-se prin vîzduh, își fericiți în amorul lor. Prințul meu! Petrecut-ai doară atâtaea zile prețioase din tinerețe fără de a ști ce-i amorul? Nu este p'aci vre o ființă de alt sex, o princesă frumoasă sau altă copilă drăgălașă, care v'ar fi furat inima și v'ar fi umplut tot sîmul cu o simțire blândă de plăceri duioase sau cu gânduri fragede de dor?

— Eșă încep a înțelege — zise prințul suspinând — o atare vălmășeală am simțit mai de multe ori de căt o dată fără de a-ști cauza, dar unde să cauți eu după o ființă după cum mi-o descrii tu, în singurătatea astă mare?

Așa așă tot înșirat vorbele mai departe și prințul a căpătat lectiunea cea d'intâi despre iubire.

Vai de mine — zise el porumbelului — dacă dragostea e o așa plăcere mare și întreruperea ei o miserie, Allah mă pedepsește dacă te opresc de la bucuria și datorește ei.

— El a deschis atunci colivia, a scos porumbelul și, sărutându-l cu mult drag, i-a da drumul pe fereastră.

Du-te pasere fericită — zise el — și te bucură de porumbita înimei tale în zilele tinerei și ale primăverii. Pentru ce să te ţin eu rob cum mă ţin pe mine în turnul ăsta trist, unde nu poate nici odată să intre amorul.

Porumbelul a bătut din aripă cu plăcere, a făcut un cerc prin vîzduh, și după aceia s'a îndreptat vîjând cu aripiile, cătră valea cea înflorită, Darro.

Prințul l-a urmarit cu privirea și după aceia a început a suspina amarnic. Cântecele paserilor, cari îi faceau plăcere odată, acum numai îi mai măreau necazul.

Ochii lui sclipeau ca jarul, când s'a întâlnit iară cu înțeleptul Eben Bonabben.

Pentru ce măi ţinut nepăsător față de lucru ăsta? Pentru ce nu măi informați despre taina cea mare și principiul vieții, în care eu văd că și cele mai mici insekte încă sunt știutoare?

Pentru ce-s e singur să fiu înlăturat de la plăcerile lui? De ce mi-am risipit atâta zile din tinerețe cu învețături seci, fără de a mă face cunoscut cu farmecele dragoste?

Ințeleptul Eben Bonabben a vîzut că toată resvera impusă de până acum nu mai folosește nimic, după ce prințul a ajuns la cunoștința învețături ăsteia străcicioase și oprite. El a destăinuit așa dar profetirea astrologilor și precauțiunile luate la creșterea sa, ca să fie ferit de necazurile acelea amenințătoare.

— Si acum, prințul meu — adause el — viața mea stă în mâinile d-tale. Dacă suntanul, părintele d-tale, află că i-învățăt patima iubirii până aici sta sub paza mea, atunci eu trebuie să răspund cu capul meu pentru asta.

Câteva zile după întâmplarea asta, pe cînd sta el așa dus pe gănduri în turn, iacă-te că apare porumbelul pe care-l libereză el și vine fără frică de se aşază pe umerul lui.

Prințul l-a strîns la inimă cu drag.

— Pasere fericită — care poate sbara ori și unde, dela un colț de lume până la altul, unde a fost decănd te-ai dus?

Intr-o țară depărtată, prințul meu, de unde îți aduc știri plăcute pentru libertatea ce mi-am dat. În sborul meu, care s'a întins peste munți și câmpii, trecând prin vîzduh am observat sub mine o grădină minunată cu tot soiul de floră și de poame. Asta era într-o luncă verde pe terenurile unui rîu călător și în mijlocul ei se afla un castel impunător. Eu m'am aşezat pe unul dintre turnuri, ca să mă odihnesc puțin. Sub mine, pe iarba verde din grădină, am observat o princesă tineră șezând cu toată dulceața și floarea anilor ei. Ea era înconjurată de servitoare tinere. ca și ea, cari o împodobeau cu guirlande și cu nunți de floră, dar nici o floare din grădină, său de pe câmp, nu se poate asemăna cu frumusețea ei. Aci ea înfloarea în taină pentru că grădina era înconjurată cu ziduri înalte și la nici un pământean nu-i era iertat să intre acolo. Când am vîzut copila astă minunată, așa de tineră și nevinovată, am socotit că astă-i fecioara destinată de Dumnezeu să inspire pe prințul meu la dragoste.

Descrierea astă a fost o scânteie de foc pentru inimă lui Ahmed, gata de aprins. Firea lui drăgostoașă îndată a aflat un ideal și s'a și îndragit de princesa astă. El a scris atunci o scrisoare în termenii

cei mai pătișăi de iubire, unde din tot cuvântul rezulta dragostea sa cea fierbințe, dar plângându-și soarta care îl împedea să o cerceteze și a se arunca la picioarele ei. Mai adăuse și căteva versuri de cele mai mișcătoare și pătrunzătoare. Scrisoarea a adresat-o el : «Frumuseței necunoscute — din partea prințului Ahmed» și după ce a parfumat-o bine cu rose și cu mosc, a legat-o de piciorul porumbelului.

— Du-te, cel mai credincios purtător de scrisori d'amor — zise el. Sboară peste munți, văi, câmpii și sesuri și nu pune nici un picior pe pămînt, până n'ai predate scrisoarea astă domnișei inimie mele.

Porumbelul s'a ridicat sus în aer și luând un sbor ager a dispărut ca o sageată, în vîzduh. Prințul l'a urmărit cu ochii până când a fost numai ca un punct, și pe rînd, pe rînd, a dispărut după munți.

(Va urma).

Intre 16--23 Octombrie

In țară. — Partidul liberal a ținut săptămâna aceasta două intruniri publice, una la Iași și alta la Craiova la care a vorbit d. Dim. Sturdza primul-ministru precum și altii fruntași liberași. — D'asemenea la Craiova s'a ținut o intruire conservatoare la care a luat cuvîntul d-nii L. Catargiu și Tache Ionescu — Expoziția din Craiova s'a deschis la 14 curent, în prezența d-lor miniștri Sturdza, Stolojan, Brătianu și a unuia public numeros. — La 12 curent s'a deschis sesiunea de toamnă a Sf. Sinod. D. Sp. Ilaret, ministrul de instrucțîune publică, a hotărît ca de la 1 Noembrie viitor, elevii gimnaziilor și liceelor din toată țara să poarte uniforme care se vor deosebi unele de altele după culorile de la șapcă — Prințul noștri moștenitori au fost Ioî la Bărlad, unde au dejunat cu ofițerii regimentului de roșiori, care și-a are garnisona în acel oraș. — La 17 curent a fost aniversarea nașterei A. S R Principesa Maria a României, care a împlinit 23 ani. Numeroase telegramme de felicitări s'a trimis la castelul Peleș. Vinerea trecută, înaintea seștiei a treia a Curței de apel din București, s'a judecat procesul cămătarilor. Afecarea aceasta, s'a terminat cu sentința condamnatoare asupra cămătarului N. Ciureu, de 7 luni închisoare și 2,400 lei despăgubire d-lui Cotadi; celor-l-alii nu li s'a admis apelul.

În străinătate. — În Paris s'a petrecut lucruri grave. La deschiderea Camerilor s'a produs mare turbură pe stradă și în Cameră intre Deputați. D. Chanoine, ministru de răsboi și-a dat demisia, iar ministerul Brisson primind un vot de blam a fost nevoie a demisionă. Până acum încă nu s'a constituit noul cabinet însă se presupune că d. Dupuy va forma noul cabinet. — Curtea de Casație a început des. baterile în afacerea Dreyfus. În ultimul timp Curtea admite cererea de revizuire, făcută de d-na Dreyfus și ordonă o anchetă suplimentară, fără a suspenda pedeapsa. — Tinea aceasta s'a răspândit imediat în tot Parisul și ziarele revizioniste anunță revizuirea procesului Dreyfus, lăudând pe înalta Curte. Pe strade nu se aud de căt strigătele vinzătorilor de ziare care anunță hotărârea Curței de casăție. Ziarul «Aurore» spune că consilierul raportor Bard va cere ministerului de răsboi dosarul secret în afacerea Dreyfus. De oare ce autoritățile militare — se presupune — ar fi hotărâte să nu predea acest dosar, se crede, că se va naște un conflict între aceasta și autoritățile judiciare. Probabil procesul Dreyfus va fi anulat. — Relativ la

ciuma din Viena astăzi că infirmiera Pechea a incetat din viață în cele mai ingrozitoare dureri. Cadavrul a fost înșărat într-o pânză muieră în acid fenic și depus într-un indoit coșind de metal. Dr. Poecă care a îngrijit pe această femeie va fi pus la carantină timp de două săptămâni — În Turino se va ține la 28 curent până la 13 Noembrie, cu ocazia unei închideri expoziției naționale, cel dinții congres studentesc internațional, la care va lua parte studenții de la toate universitățile din lume. Generosul d. Cazzavillan, directorul ziarului «Universul», care a fost tot-d'a-una în fruntea tuturor mișcărilor culturale, oferă o sumă oare-care pentru a înlesni cheltuelile delegațiilor studentesci de la noi care se vor duce la Turino. — Imperatul Germanie a debarcat la Chiappa și urmează călătoria spre erusalim.

UN SFAT PE SĂPTĂMÂNA

Cădere părului. — Mai întâi să spălați capul cu carbonat de sodă și apă, apoi să ungeți bine capul cu un amestec de unt de coco, 100 grame și zeama de la o lămie. Faceți această fricțiune în toate serile înainte de culcare.

Părul nu va întârzi de a crește, ca prin minune.

SPECTACOLE

Teatrul Boulevard. În fiecare seară reprezentării brillante Mlle Nelsa Artiste de primul rang. Cel mai bun acrobață.

Orchestra sub conducerea d-lui Novacek.

Începutul la 9 ore seara. Studenților li se acordă prețul pe jumătate.

În curând debutul celebrului trupe Sylvester Kremo.

Teatrul Hugo. În toate serile reprezentării extra-ordinare. *Lianne des Vries*. Joia și Duminica High-life.

Începutul la 9 ore seara.

PASSE-PARTOUT.

Cu începerea Noi viitor introducem o nouă rubrică, dedicată stimatelor noastre cititoare în care ne vom ocupa, sub titlu «Convorbiri casnice», de ale gospodăriei, modelor și economiei casnice.

Această rubrică a fost încredințată cunoștei d-ne Olympia, care e o veche scriitoare în acest gen.

Rubrica va fi, din când, ilustrată.

Atragem deci atenția stimatelor noastre cititoare asupra acelei rubrici.

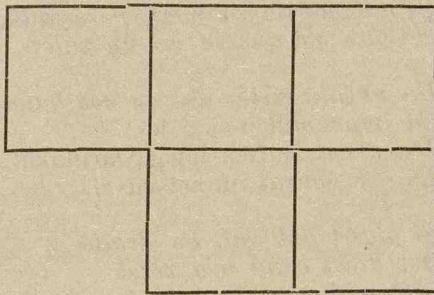
POSTA REDACTIEI

Răstocă. Maștrimeteți ca să alegem, *Tovas*. D'astă dată nu, *Dumbravă*. Nu e rău acrostișul dar e nepublicabil. *Selvagio*. E încă prea tinere bucate trimisă. *V. D. Stef.* S'a primit căntecul, la rând, *Annisa*. Cu regret, nu merge. *Cirub*. De ce nu ne trimiteți lucruri vesele? «Așa bea» s'a aprobat Treceți pe la redacție. *Un român*. Cu regret nu, alt-ceva. *Elsa*. Se publică epigrana. Mai așteptăm. *Suferința* împosibil. *Gest*. Tot încă nu. Totuși nu vă răprim speranțele *Sisi*. Cu regret nu merge «Revedere». *G. Mun*. E prea slabă «Tot femeie». *Jugăurs*. Cântecul popular, da; cea-l-altă nu *Gheorghe de la Hușă*. Am fost prea mult ocupat, din această cauză nu vă am reșpons încă. *Salutare*. *G. Gerard*. Se va publica. *Al. Dorin*. Sunteți rugați a trece pe la redacție. *Bly* «La liberare» nu e rea ca idee, dar e lipsită de stil. *Monte S. Gardistul*. Nu ne mai plăcăti, te rugăm. *Sofrone Ivanovici*. Bucata trimisă se va publica la *Cronică* în No. viitor. *Ap. Rig*. Cu tot regretul se ocupase deja locul. *Coriolan*. S'a primit abonamentele. Merci. *Celor-l-alii* în No. viitor.

JOCURI DISTRACTIVE

Problemă Geometrică

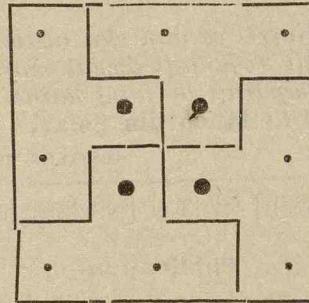
Din figura de mai jos să se steargă 3 linii și să rămăne trei patrate perfecte, (fără nici o altă linie de prisos).

Deslegătorilor li se va publica numele. Se acordă 2 premii, prin tragere la sorți.
Se primesc răspunsuri până la 31 Octombrie.

Deslegătorii jocurilor din No. 31

Iată soluția problemei geometricice din No. 31

Așa deslegat:

D-nele și D-șoarele: Venus No. 2 Loco; Mademoiselle Barke, Cecilia Tanenzapf Ghimpăță; Corina Starciovici Focșani; Ana Pencu Galăț; Silvia I. Droch Zimnicea; Julieta Zimnicea; Domnul Matei M. Lungulescu primarul comunei Ciupereni; Caton de Târgoviște; Fridion Brănești; Gepanghel Loco; Romeo, Zimnicea; Blanaru Adjud; Mihail Galaț; Nicolae Beiu Loco; Victorescu (sărutări de mâini doamnelor și respecte domișoare) Loco; Constantin T. Măguarele; Tânăsache Dăscălescu com. Rudari; Teodor Mefistofole Loco; C. Ionescu Loco; Tăcideny Ucram Zimnicea; Cerbea Loco; P. D. Popescu Loco; Blondinul din Tecuci; Lioname de Brănești; Ucsempe Nafteș Giurgiu; Phoebus Apolline R.-Sărăt; P. Nichifor Bârlad; Alex. Nitescu student Brăila; Gogu M. Mihăilescu Iași; Marcu H. Loco; Petru Gh. Grindeanu Loco; Mircea G. Ionescu Loco; Mihail A. Ionescu Loco; Vasile V. Dashevici Iași; Mateescu Teodor, Moisiu Vasile și Brânză Dumitru Iași; P. G. Salviu, E. I. Patriciu com. Smulți; Max Tucărman Loco; Florian Becescu telegrafist; N. N. Pleșoiu Craiova; T. Mărculescu Corabia; Andronache Pinettis Galaț; Leonida Crampon Brăila; Teodor Minculescu Urlați; C. P. Nestorescu Baia de aramă.

Premiile, constând din căte-o broșură «Boala Veacului» și o carte acordată D-șoarei Cecilia Tanenzapf și D-lor Romeo Zimnicea și Florian Becescu cărți sunt rugați a ne scri adresele spre a le trimite premiile.

Lecțiuni pentru Doamne și Domnișoare de limbele franceză germană și română; Piano, dupe programul conservatorului se predau în strada Doamnei 23, etajul 1, sau la domiciliul Doamnelor și Domnișoarelor doritoare. Progresul se poate constata în foartă scurtă vreme, profesarea având un metod deosebit.

Prefuriile moderate. A se adresa personal sau prin scris.

CUM AM DEVENIT MILIONAR ?

Dedicată d-lui Iancu Constantinescu, hăinăr, str. Șelari, No. 9.

*Eram sărac, golan în fine,
N'aveam nici haine, nici palton,
Si nu puteam să merg pe stradă,
Nici să mă duc în vre-un salon.*

*Un unchiu, mi-a dat cu voe bună,
Ca imprumut, o sută lei,
D'a drept la Nea Iancu, hăinarul,
Ești am sburat atunci cu ei.*

*Si gigerl am eșit. Pe stradă
O veduvă când m'a văzut
Ostă adânc, și fără jenă,
Imi spuse franc că m'a plăcut.*

*Si-am luat-o, fără multă vorbă,
Ca zestre avea un milion, —
Si azi eu am lachei o sumă,
Si diamante și faițon.*

*Deci, tineri, vă dați sfat acuma:
De vreți să ajungeți omeni mari
Nu cumpărați la altul haine
De căt la Iancu din Șelari.*

COSTACHE MODESTU.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii publice

Publicații

In vederea decisiunii luată de acest Minister, pentru restaurarea bisericii «Golia» din Iași, și nivelarea curței aceleiași biserici, se aduce prin aceasta la cunoștința tuturor că familiile carl ar avea în curtea bisericii morminte, sunt rugate ce cel mai târziu până la 10 Decembrie a. c., să ridice osăminte, grilajele, crucile, etc., iar pentru orice obiecție ce ar avea de făcut sunt rugate să se adreseze d-lui arhitect N. Gabrielescu, însărcinat cu restaurarea monumentului.

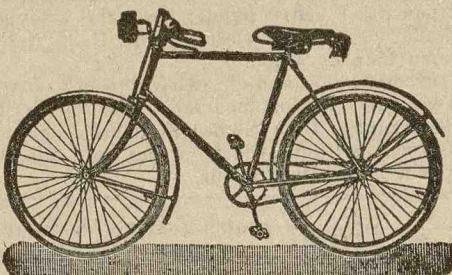
Se aduce la cunoștința amatorilor că, în ziua de 21 Decembrie, a. c. orele 11 a. m. se va ține licitație publică, în pretoriul acestuia minister, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de consolidare fundamentelor gimnasiului din Giurgiu.

Valoarea lucrărilor după devis, este de leu 19.400.

MODELUL 1898

BICYCLETTE „ADRIA”

Ultima nouitate. *cauciuc pneumatic* «Menier» roș-metalic. Gentile duble Angrenaj schimbător. Bile duble. Mers ușor și rapid.

Lei 350

contra banii gata, sau leu 400 în rate, contra unei arvune de leu 150, iar restul căte 50 leu lunar.

Cereți albumul ilustrat gratis, la

LEONIDA PIORKOWSKY
„ADRIA”

București. — 1. Strada Regală, 1. — București

Tipografia GUTENBERG, Joseph Göbl, strada Dömnei, 20. (Biserica Kalinderu). — București.

MAURICIU FILIP LAZAR
Calea Victoriei, (Hanu Zătar) Intrarea numără prin Curtea Bisericii

Mare Magazin cu Mobile și Tapisserie

Se găsește în tot-dăuna un depozit foarte important de :

Dormitoare, Sufragerii, Birouri, Garnituri pentru Saloane, Lămpi, Covoare, Perdele etc.
cu prețuri Moderate

VENZARE SI IN RATE

Administrația depositului de Vinuri și Cognac

DEALUL ZORILOR

107 Calea Victoriei 107

Are onoare a face cunoscut onor public că acum când vinul — aliment principal în fiecare casă, — se găsește cu greu, din cauza recoltei compromise a anului trecut își permite a atrage atenția unei la **depositul său de vinuri**, din calea Victoriei No. 107, firma „Dealul Zorilor”, se găsesc vinuri vechi curate și naturale din viile d-lui C. Căluță, cari, cu toată lipsa de acest an nu se vind de căt cu 10 lei decalitru, garantând vechimea, acuratețea și naturalitatea, astfel că azi, când micuții depozitarii recurg la toate mijloacele ca să poată ține piept concurenței, noi asigurăm mai mult ca oricând că putem furniza diferite vinuri vechi, albe și negre, infundate, precum și cognac, rom, tuică, liquer și mastică cu prețuri moderate.

Comenzile se primesc la deposit prin cărți poștale și se expediază prompt la domiciliu.

PRIM. COM. BUCUREȘTI
DIRECȚ. ADMINISTRATIVA

Publicații

Se aduce la cunoștință generală, că, în ziua de 11 Noiembrie /98 ora 10 a. m. se va ține la ospelul comunal licitație publică orală pentru vinzarea locului comunel, parcela No. 1 în suprafață de 1118,50 m. p. rămas din exproprierile făcute pe B-dul Colțea, portiunea prinsă între Calea Victoriei și strada Buzești, conform planului respectiv.

Prețul locului se poate plăti și în patru rate anuale egale.

Cofetăria „LA INGER”

T. D. CREȚULESCU

47. — Strada Carol I. — 47

Invingere de concurență

60 000 kilo dulcețuri lucrate numai cu zahăr curat

Prețuri reduse, ieftin de tot

Dulcețuri fine cu vanilie	Lei 1.60 kilo
Rom englezesc	1.60 litru
Rom Jamaica bună	2.40
Rom ananas și vanilie	3.20
Rom St. Georges	4. .
Rom St. Helena	5.50
Pesmeiori fini cu van. p. ceai	1.60 kilo
P. smetni de Brasov	2. .
Biscuiți cu migdale asortate	3.80
Lichiori: Anan., Chartreuse, Piperman, Caracao, Benedictine, Vanilie	3. .
Lichior Napoleon	2. .
Alas Cumel veritabil	2.60
Cacao Suy a la vanilie	3.00

Mare depozit de SPIRIT rafinat ieftin

Spiritu dublu rafinat	Lei 1.80 litru
Spiritu de mașină cal 100 c	2. .
Spiritu de lustru și de vin	2. .
Hachiniș de bune gusturi	1. .
Mastică de Hio veritabilă	3. .
Tuică bătrâna de 6 ani	1.00

Prăjitură proaspete în fiecare zi a 10 banii bucata.

Bombane proaspete, cele mai fine, lei 3.50 kilo.

Toate mărfurile de cofetărie foarte ieftine. Pentru d-nii cafări și comersanți se fac reduceri din aceste prețuri recunoscute de ieftine.

Rog pe onor. public de a vizita acest magazin și a se convinge

Cu înaltă stima, T. D. CREȚULESCU

CAROL A. FRANCKE

B'URGU TECHNIC

Bioul: Strada Academiei, No. 47

(vis-à-vis de Minist. de Interne)

Depoul: Calea Griviței No. 81

Materiale de Construcții:

Ciment; var alb gras și hidraulic; grinzi de fer; plăci isolatoare de asphalt; tablă de fer ondulată, galvanizată, plumbuită și de zinc; țevi de fer, fontă și plumb

Instalații de:

Incălzire prin calorifere cu aburi; lumină electrică; fabrici pentru fabricarea berel; fabrici pentru fabricarea cărămizei; tăbăcaril

Mașini de ort-ce fel: Mașini de făcut ghiată, mori, turbine, cazane.

Ort-ce fel de mașini și ușelte pentru lucrarea ferului, lemnului etc.

Motoare, locomobile, pompe, gătere etc.

Mare depozit de articole pentru instalări de gaz, apă și tot-la-canal.

Sală de expoziție de lăzări.

MAGASINUL DE MANUFACTURA
SCHWEITZER & Comp.
La Ducipal
București, Str. Lipscani, 66. București

Echantilloane se trimit după cerere în toată țara